

Odmev iz Afrike

Mesečnik s slikami
v pospeševanje afriških
misijonov

Izdaja
Družba sv. Petra Klaverja

Leto XXX.

Ljubljana 1933.

Kazalo.

Uvodniki in sestavki		Stran		Stran
	Stran		Smrt čarovnika, P. Gaston	31
Blagoslov našega nadpastirja k 30. letniku »Odmeva iz Afrike«	1		Da ohranimo dragoceno življenje misijonarjev, P. Nikolaj	33
Srečno in blagoslovljeno novo leto	2		Vidni uspeh mladega misijona, P. Dekempener	35
Bili ste nekoč tema zdaj pa ste luč v Gospodu	17		Od skrajnega juga črne Afrike, škof Neuman	37
Blagoslov svetega Očeta	50		Plačilni dan in — prazna blagajna, P. Kerkhoff	38
Molite za nas	50		Bog plačaj za katekizem, msgr. Wartner	40
Novi prefekt propagande	65		Vzgojno delo v Matjesklofu, s. Frančiška Terezija	40
Milostni klic Jezusov vsemu svetu	81		Blagor mrtvim, ki zaspe v Gospodu, P. Rudler	43
Biseromašnik dr. A. B. Jeglič	99		Nositelji Kristusa, škof Anneau	52
Iz Vatikana	114		Pokorni bo govoril o zmagah, P. Ks. D. J.	55
Pismo svete kongregacije za širjenje vere	115		Prisrčna zahvala, msgr. Demont	56
Misijonski dopisi in povesti			Kjer je treba znati štiri jezike, msgr. Demont	56
Stotero, P. Tomaž	2		Poganski spiritizem in moč sv. Križa	58
Navzlic mrazu — vročino, P. Moršer	4		Pustite male k meni, P. Rován	59
Nebeški posredovalnici na zemlji, P. Kazimir Konopka	5		Vso zadevo sem izročila naši blagopokojni misijonski materi, s. Salzman	60
Daleč notri v Afriki stoji prazna škatlca iz pločevine, P. Paulsen	6		Po varstvu Brezmadežne — rešena iz valov in žrela krokodilov, p. Bertram	66
Vesele novice iz Korhogo, msgr. Diss	8		Bogata dušna žetev, P. Fragner	68
Manjka najpotrebnejšega, s. Amata	10		Iz misijona uršulink v Južni Afriki, s. Bregar	70
Božična zgodba iz Ugande, župnik v Rubagi	12		Za oprostitev afriške žene, škof Vogt	71
Prerokovanje, ki se je izpolnilo, P. Demont	18		Dolgoletna želja se bo uresničila, P. Hefliger	72
Presrečen misijonski poklic, s. Ksav. Lesjak	20		Božji blagoslov očitvidno spremlija naš misijon, m. Georgina	73
Naša katehistovska postaja Savi, P. Beillvaire	21		Prvi katoliški pogreb v misijonu Glen-Covie, br. Poznič	76
Misijonarjeve goreče želje, P. Dahon	23		Črna junakinja, br. Poznič	76
Počitek po načinu sv. Vincencija, P. Pyckman	24		Brezmadežna je pomagala, P. Damm	78
Ne samo za zamorce, P. Slanton	26		Češčenje Jezusovega Srca pri zamorcih v Ruanda, P. Peugeot	86
Iz apostolata sester domačink, s. Emilijana	28			

	Stran,
Praznik Srca Jezusovega pri gobavcih, P. Castan	87
Ali naj se zgubi kar 400 otrok? P. Azvanger	88
V večnem spominu bo živel pravični, P. Eich	89, 103
Slovenska misijonarka v osrčju Afrike, s. Šteh	92
Nenadno ozdravljenje po škofovskem blagoslovu, škof Perlo	94
Zadnje naročilo umirajočega škofa, s. Salzman	96
Ubog, a vendar tako bogat, P. Cervello	100
Iskreno se zahvaljujemo za mlin, P. De Marchi	101
Kako se poganstvo bori zoper sv. vero, s. Ivana	102
Še nekaj v njegov blag spomin, s. Salzman	105
Trnjeva zemlja, s. Hermenegilda	105
Gobavci v Farafangani, P. Henriot	106
Črni kraljevi otrok, P. Dople	108, 122
Iz grozne sužnosti k prostosti otrok božjih, P. Duvernois	116
Kakšno veselje so imeli zamorčki, br. Poznič	119
O, ko bi imel vsaj enega katehista, P. Schweiger	119
Krst starega čarovnika, P. Rimli	121
Vneti kristjan, P. Altman	129
Mučenec naših dni, P. Lagel	130
Skrb za zidanje, P. Feurier	131
Brat Poznič se zahvaljuje	132
Slabi časi tudi pri nas, br. Poznič	134
Potrebujem za Manthe najmanj enega učitelja, P. Vollmer	134
Zadevo sem priporočila naši dobri pokojni misijonski materi, s. Salzman	135
Za to, kar še manjka, bo skrbel Bog, m. Liena	136
Črni Samuel	138
Kako si je priborila Angela svoj poklic, s. Rocha	139, 157
Ustanovili smo nov misijon, P. Dancen	145
Misijon Krugersdorp, m. Ks. Lesjak	146
Iz malgaške Bušlandije, P. Falguegretes	146

	Stran
Dajte nam modernih prevoznih sredstev za misijone, P. Valat	148
O, kako lepa knjiga, P. Spazian	149
Felicija	150
Božič v Kwa Zuba, s. Julijana	162
Preizkušnja za preizkušnjo, škof Grizon	163
Od starosti onemogli misijonar, P. Arhambau	165
Bogu bodi čast in hvala, P. Steiger	165
Navzlic krizi, msgr. Banuytven	167
Veselje v Clocholanu, P. Ren	167
Naselbina gobavcev pri Peramiho, m. Morrisey	170
Preskrbite nam modernih prevoznih sredstev, P. Schulte	170
Težavna pota, P. Ulmer	171
Na poti k popolnosti, P. Hürth	171

Propagandne vesti 128

Kratki misijonski dopisi

11, 25, 42, 62, 75, 136, 148, 174

Razno

Uslišane molitve na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledochowske, 14 29, 46, 62, 79, 95, 110, 125, 142, 158, ...	175
Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja	16, 159
Glas iz kroga naših čitate-ljev	39, 74
Lepa obljuba	74
Boljši časi	112

Slike

Msgr. Vogel blagoslavlja tri zamorske dečke	3
Zamorček vošči dobrotnikom novo leto	5
Misijonski sluga pelje ubogega gobavca k sv. maši	7
Sestra-zamorka z ubogimi sirotami	9
Prebivalci afriških pragozdov, slonovi zobje, noge, rogovi od bivola in antilope	12
Cerkvica, katero je postavil misij. brat Val. Poznič	17
Pouk na prostem	19

	Stran		Stran
Katehist Ferdinand Podanho s svojimi učenci	22	Zamorčki se veselijo poslanih katekizmov	100
Afriški misijonar išče ovčice-duše, od napora se zgrudi na tla	24	Iskreno se zahvaljujemo za mlin	101
P. Ladislav Zebdir, D. J. s svojimi črnimi muzikanti	27	P. Henrot in sestre usmiljenke s gobavci	106
Misijonar na motornem kolesu	33	Trinajstletna gobova deklica iz Madagaskarja	107
Palmov gaj v Kongu	36	Sv. Peter Klaver	113
Črne in bele sestre pomagajo pri zidanju misijonske šole	41	P. Karel krščuje	121
Misijonar deli umirajočemu zadnjo tolažbo	44	Kratek počitek misijonarja .	123
Molimo te Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil	49	Siromašna cerkvice v misijonu Glen-Cowie	129
Črni katehist Uto Konstantin	53	Misijonski brat Val. Poznič	133
Misijonar postavlja zasilno misijonsko cerkvico	55	Misijonska sestra z zamorskimi deklicami	137
Zamorske žene — Lydenburg	57	Poganski deklici prosita za sv. krst	141
»Veselo Alelujo« želimo vsem dobrotnikom	59	Misijonska hiša v Palimi . .	145
Kardinal Fumasoni Biondi .	65	Katehist Rafael Rady s svojo družino	147
Zamorske žene	71	Zamorčki s knjigami, ki so jih dobili od Družbe sv. Petra Klaverja	150
Cerkev sv. Male Terezije v Lydenburgu	73	Prve sestre domačinke iz Kameruna s svojo prednico .	155
Naši goreči zamorski kristjani	77	Porušeni zvonik v Stanleyville	164
Misijonarji zapuščajo domovino	83	Bolnišnica v Peramiho . . .	168
Zamorska deklica	89	Mungoni se odpravlja na delo (okraj Peramiho)	169
Prezvzišeni biseromašnik dr. Anton Bon. Jeglič	97	Magdalena, učiteljica otroškega vrtea pri zamorčkih . .	172

Poštnina plačana v gotovini.

Leto XXX.

Januar 1933.

Odmev iz Afrike

Misijonski list s prilogo „Klaverjev misijonski koledar“.

Izdaja: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Za vse

naše ljube dobrotnike in naročnike se vsaki dan mnogo moli ter se prosi zanje božjega varstva in blagoslova! Božje Srce Jezusovo naj tisočero povrne vsak dar!

500 svetih maš vsako leto

opravijo afriški škofje in misijonarji za vse naročnike „Odmeva iz Afrike“ in „Zamorčka“ in za ljube dobrotnike ubogih afriških misijonov. Ta nebeška rosa se razliva tudi nad vse vaše drage.

Hvaležna Družba sv. Petra Klaverja.

Odmev iz Afrike stane za vse leto
10 Din, 6 Lir, 60 am.
cts, 2·50 Šil; s prilogo
„Klaverjev koledar“ 15 Din, 8 Lir, 80 am. cts., 3·10 Šil. —
Naročila in milodare, prosimo, naslavljajte na: **Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkeva ul. 1.** (Ček. št. 10.887).
— Za Jul. Benečljo: Rim (123), via dell' Olmata 16. — Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Blagoslov našega nadpastirja k 30 letnici. — Stotero. — Navzlie mrazu vročina. — Nebeški posredovalnici na zemlji. — Stoji prazna škatljica. — Vesele novice v Korhogo. — Manjka najpotrebnejšega. — Kratka misijonska poročila. — Božična zgodba iz Ugande. — Uslišane molitve na priprošnjo M. T. Ledóchowske.

Priporočilo v molitev.

Materi Božji Dobrega Sveta in Vedne pomoči, sv. Antonu. Pad., sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku in Mariji Tereziji Ledóchovski: S. P. Lj. za pomoč v težkih zadevah, pošilja dar in objublja še; A. B. v neki zelo važni zadevi, objublja dar, če bo prošnja uslišana; I. J. Črna vas, za zdravje; A. L. Črnuče, za zdravje; M. Kern, v poseben namen zase in za vso družino.

Na željo objavljeno: N. N. v zahvalo sv. Antonu za najp. misijone 100 Din; N. N. iz J. Ben. Za odkup zamorčka „Peter Francišek“ L 70—, za gobavce Dr. Féronu L 85—, za P. Fr. Moršerja L 50—, za katehiste L 50— Bog povrni!

Spomin za umrle.

Preč. P. Sieben, lazarist, Coquilhatville, — preč. P. Jean Stas, lazarist. — š. s. Katarira (40 let misijonarka), — preč. g. Ivan Zupan, dekan, — preč. g. Hočevnar, župnik, — g. Neža Skowronska, — dr. A. Xurzbach, — Mr. Konhajzler, — Mr. Klopčič. — R. I. P.

Sv. Peter Klaver.

ODMEV IZ AFRIKE

misijonski list, blagoslovljen po
papežih Piju X., Benediktu XV.
in Piju XI.

Izdaja Družba sv. Klaverja
Ljubljana

ŠT. 1. LETNIK XXX. 1933.

Blagoslov našega nadpastirja k 30. letniku „Odmeva iz Afrike“.

„Odmev iz Afrike“ začinja s to številko svoj trideseti letnik, stopa torej v svojo zrelo moško dobo, zato ve, kaj dela in kaj hoče: Črncem hoče nebesa odpreti, Kdo mu nebi rad pomagal pri tem lepem zveličavnem delu?

Kdor je „Odmev iz Afrike“ teh devetindvajset let čital, je vzljubil nesrečne zamorce. Saj so njihove duše tudi od Boga ustvarjene za nebesa, a same polti k Bogu ne morejo najti. Če smo dolžni vsak po svojih močeh pomagati poganom in nevernikom brez razlike rodu in plemena, da spoznajo nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa, Odrešenika vsega sveta, smo še posebno dolžni storiti za tiste, ki so v telesni in dušni bedi. In to so pred vsem zamorci.

„Odmev iz Afrike“ je v 29 letih brez dvoma mnogo storil za ta namen. Ne samo, da je zbiral materialno pomoč, budil zlasti pri mladini zanimanje za afriške misijone, vzbudil je tudi v marsikateri duši misijonski poklic, da misijonari med afriškimi zamorci že lepo število Slovencev.

Naj to delo „Odmev iz Afrike“ z božjo pomočjo še uspešnejše nadaljuje. Naj zbere okrog sebe še večji krog

bralcev, ki naj bodo obenem tudi armada molivcev, ki bo izprosila velikemu polju afriških misijonov zadostno število apostolsko gorečih misijonarjev.

Vsem sotrudnikom in čitateljem „Odmeva iz Afrike“ pošiljam nadpastirski blagoslov.

V Ljubljani, 14. novembra 1932.

Dr. Gregorij Rožman. škof.

Srečno in blagoslovljeno novo leto!

Vsem ljubim dobrotnikom in dobrotnicam Klaverjeve družbe in ubogih misijonov kličemo iz globine srca: „Tisočkrat Bog povrni!“ Iskrena hvala vsem cenjenim naročnikom „Odmeva“ s prošnjo, da nam ostanejo zvesti tudi v bodoče!

*V presvetem Srcu Jezusovem hvaležno vdana
Družba sv. Petra Klaverja.*

*Po namenu naročnikov „Odmeva“ in dobrotnikov
Družbe sv. Petra Kleverja opravijo afriški škofje
in misijonarji letno 500 svetih maš.*

Stotero.

Apostolski vikarijat Tanganjika.

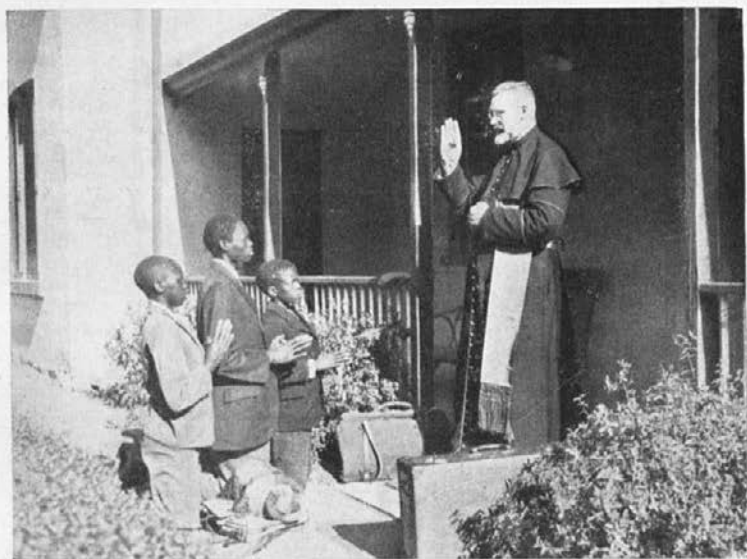
P. Tomaž, od Belih očetov, superior misijona sv. Petra in Pavla.

Misijonar izkusi sam na sebi — za kar ima večkrat priliko — da „učenec ni večji nego mojster“, in da je njegov delež cela vrsta nasprotstev, razočaranj in zopernosti; pa vendar po drugi strani okuša, da „je Bog z njim“ in mu povrača že tu na zemlji stotero . . . Kar mene tiče, sem se zadnje dni zopet o tem prepričal.

Dne 15. junija lani je podelil naš preljubljeni apostolski vikar mgr. Birraux sv. birmo 333 našim kristjanom.

Vsi — in bilo jih je vsake starosti — so se s tridnevnimi duhovnimi vajami pripravljali na prejem tega velikega zakramenta. Slično tistim, o katerih pravi sv. evangelij, da so prišli ob 11. uri, so prihajali od vseh strani proti misijonu, nekateri po 50 km daleč; med temi starci in starke pri 70 letih . . . Jaz sem bil sicer razglasil po vseh zunanjih postajah, da stari ljudje lahko ostanejo v domači vasi in da jih bom birmal vsled najvišjega dovoljenja na domu;

Msgr. Vogel blagoslavlja tri zamorske dečke, pred odhodom v semenišče.

toda večina tega ni hotela tako razumeti: hoteli so potovati tako daleč, da vidijo svojega škofa, da jih on birma . . . Neki pogan, ki se je moral dva dni po čolnu voziti, je v svojem pirožu (iz drevesa iztesani čoln) pripeljal svojo slepo hčerko. Izročil jo je meni v varstvo in rekel, da bo po sv. opravilu prišel ponjo. Ta vrli mož je torej veslal 8 dni, da je mogla biti njegova hčerka deležna sreče, da jo bo birmoval škof sam. To veliko delo pogankega očeta je ljubi Bog gotovo zapisal v knjigo življenja ter bo ta oče gotovo sprejel milost, da bo nekoč tudi sam s sv. krstom sprejet v pravo vero.

Kar me posebno veseli, ko vidim, kako ljudje hite v misijon, je zlasti to, ko opazujem, kako se ljubijo med

seboj in si vzajemno pomagajo. Misijonska vas premore komaj 100 koč; in vendar dobijo te stotine ljudi, ki prihajajo v misijon, vedno prenočišče. Večkrat sem že naše kristjane pohvalil vsled njih gostoljubja, pa so mi vselej odgovorili: „Pater, saj vendar ne smemo biti, kakor betlehemski bogatini, ki so Mariji in Jožefu odgovarjali: „Druge si poiščita, pri nas nimamo prostora več . . .“

P. Moršer ima navzlic mrazu — vročino.

Apostolska prefektura Lydenburg.

Mraz je nekaj zelo nenavadnega v Afriki, ki je vendar dežela solnca; zato pa je ta gost zelo nepriljubljen, ker stanovanja niso prikrojena zanj. Pretekla zima pa (na južni zemeljski polobli je zima takrat, ko je pri nas poletje) je bila izredno huda. P. Moršer F. S. C. misijonar v Ermelo, pa je navzlic mrazu vendar trpel hudo vročino, kakor nam poroča v svojem pismu:

„Te vrstice pišem v svoji mali sobici, zavit v debelo suknjo, prikrojeno iz nekega starega površnika; kajti pri nas je sedaj zima. Zunaj v naravi leži mraz (slana) kot tanka snežna odeja na vsehli travi (po drugod je zapadlo več cm snega). Toplomer kaže zunaj 2° pod ničlo, v moji koči pa 5° pod ničlo. Peči tu ne poznamo. Sicer pa peči ne potrebujem, zato ker je neka druga stvar, ki me prav sedajle zelo peče; namreč skrb za mojo novo misijonsko šolo. V začetku aprila sem bil začel zidati novo šolo za številne črnce, ki prebivajo v okolici Ermelo. Bilo je zelo treba, da ustanovimo katoliško šolo. Najprej je bilo treba kupiti dve parceli za prostor, kjer bo stala šola. Lahko si mislite, kako sem se tresel strahu (in z menoj vred, tudi moja misijonska blagajna, za katero mi služi neka obrabljena škatlja od smodk), ko se mi je reklo: „Izpod 50 funtov šterlingov ne damo!“ 50 funtov pa nekaj pomeni. Toda, sprejeti sem moral.

Prvega aprila smo začeli zidati. Ampak ne smete si misliti šole, kot jih zidate v Evropi. Naša šola je navadna enonadstropna hiša, stene so iz tramov, med tramovi je vzdana opeka, stene zunaj prevlečene s pločevino, da poslopje bolj trdno stoji. Med zidanjem smo pa poučevali v koči policista črnca, ki je katehumen. Nič table, nič klopi, nič okenc. Malo svetlobe prihaja skozi vrata, ki morajo biti odprta. Eden naših bratov je obenem stavbenik in delavec, nekaj zamorcev mu donša material. Pravkar smo položili tla: to je stolčena zemlja, pomešana s kravjim

Blagi dobrotniki! 'Mi ubogi zamorčki vsaki dan molimo za Vas in Vam želimo blagoslovljeno novo leto!

blatom. Imeniten parket, kajne? 20. junija smo se preselili v napol dodelano poslopje. Zdaj imamo vsaj svetlobo in prostor, da se moremo gibati. Bog je dal, da je število otrok narastlo na 50. Stotine otrok bo treba še pridobiti. Zdaj delujejo krivoverski učitelji prav močno zoper nas s tem, da ljudi in otroke strašijo pred našo šolo. Nastavil sem učitelja črnca; rad bi otvoril tudi šolo za šivanje, ker to silno vleče zamorce. Žal, da od vlade ne dobivam prav nobene podpore, vendar poguma ne izgubim. Toda spričo slabih denarnih prilik in pa zato, ker bo šola tolikega pomena in koristi, prosim za pomoč za svojo šolo, ki bo posvečena sv. Frančišku Ksaverju. Ako bi se mogel dobiti še Singerjev šivalni stroj (za te vrste stroj se dobe ob obrežnih mestih Afrike nadomestni deli), bi bilo moje veselje popolno.“

Darove za šolo P. Moršerja hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1.

Nebeški posredovalnici na zemlji!

V lanski božični številki „Odmeva“ sem bral o značilni želji nekaterih afriških misijonarjev, ki prosijo za avto

in je list to njihovo željo svojim čitateljem za božič gorko priporočil.

Žal, da jaz nisem med tistimi srečnimi; pa sem sam kriv, da nisem. Zakaj nisem pisal pisma, kot to store pridni otroci, ko pišejo Jezuščku in pismo naslové na „nebeško posređovalnico na zemlji“, namreč na Družbo sv. Petra Klaverja?

Zato pa letos to storim in upam, da bom za ta božič kaj dobil. Pa ni treba, da bi bil ravno avto; zadovoljen bom tudi z motornim kolesom.

V misijon Kasisi spada namreč tudi 18 vaških šol, ki so do 85 km oddaljene od središča. Ljudje ne morejo večkrat v cerkev; duhovnik pa pri današnjih razmerah more kvečjemu enkrat na leto k njim, da obiše šolo in tam mašuje. Za avto so ceste tu preslabe, z motornim kolesom bi pa prav dobro šlo. Lahko bi naložil tudi mašno pripravo in bi bil v par urah na mestu. Z volovsko vprego ali nosači bi tudi šlo, a bi bilo predrago in prezamudno; ne bi mogel do nedelje nazaj in bi naši ljudje potem morali biti brez sv. maše. Zdaj bi tu v Rodeziji vsled redukcije mogel dobiti prav poceni motorno kolo, seveda pod roko in sicer že za 20 do 25 funtov šterlingov.

Svojo prošnjo prav zaupno priporočam sv. Jožefu, Jezusovemu redniku, da bi prav krepko podpiral nebeško posređovalnico na zemlji, t. j. Družbo sv. Petra Klaverja.

P. Kazimir Konopka, D. J. misijonar v Rodeziji.

„Daleč notri v Afriki stoji prazna škatljica iz pločevine“,

tako piše v šali P. Paulsen, oblat Brezmadežne iz misijona sv. Klemenca, apostolski vikarijat Kimberley, in dostavlja: Je pa ta škatlja toliko velika, kolikor je prazna in ji pravimo, da je blagajna. Družba sv. Petra Klaverja ima med svojimi dobrotniki toliko blagih duš; morebiti je izmed teh kdo, ki bi znal, kot sv. Terezija Deteta Jezusa, kar čez noč napolniti tako blagajno, ali pa vsaj najpotrebnejše v njo vreči. Prosim, povejte tem dobrim ljudem, da se strazar te škatljice ne bo ustrašil, tudi ako o polnoči vstopite s tem dragim namenom, in da tudi ne bo zgrabil za puško, ko boste stopili k blagajni, ampak bo zamrmral le hvaležni „Bog plačaj“, pod svojo odejo. Zjutraj bo pa samega veselja zapel „Gloria“ tako glasno, da si ljubi Jezus pač

ne bo mogel kaj, da ne bo bogato povrnil takemu darovalcu.“

Kaj pa bi P. Paulsen počel z napolnjeno blagajno, to nam pove v naslednjem:

„Šole pri sv. Klemenu še nismo mogli dozidati. Je pa tu 50 otrok, ki bi radi hodili v šolo in bi jih mogli daleč proč od mesta in hrupa temeljitejše vzgojiti in bolje in globlje poučiti o vsem potrebnem. To malo, kar smo

Misij. sluga pelje ubogega gobavca v samokolnici k sv. maši.

dozdaj v tem oziru storiti mogli, moram priznati, je več, nego sem pričakoval. Štirji notranji učenci so pred 14 dnevi odšli na počitnice ter so se doma izkazali kot pravi apostoli z besedo in zgledom. Vrnili se bodo z dvajset novimi, ki so jih pridobili. Med temi so otroci glavarjev iz Mariboga in Geneze. Žal, da bo vsled tega naš zavod prenapolnjen, zlasti pa šola, tako, da bomo morali odklanjati drugi naraščaj, ako nam ne pride od kod izredna pomoč. To nam bo tem bolj hudo, ker so nam otroci prvi posredovalci pri odraslih. Po njih bi mogli priti do številnih krajev kot so: Maribogo, Geneza, Tagameng, Marokwen i. dr., ki štejejo do 30.000 duš in čakajo naše pomoči.

Tu še nimamo katoliške generacije; zato si moramo iz otrok vzgojiti svojih pomočnikov, namreč katoliških učiteljev in katehistov. In ker prav glavarji več drže na notranje šole glede vzgoje za njih otroke, pa naj si bodo te šole katoliške, ali druge: zato bi bilo za nas gotovo, ako bi mogli sprejeti in pokristjaniti njih otroke, da bi v par letih postali glavarji in ljudstvo katoliški.

Toda šola, žal še ne stoji; zato tudi naši upi še plavajo po zraku. Dajte nam kaj v prazno pločevinasto škatljico!

Vesele novice iz Korhogo.

Poroča msgr. Diss, lyonski misijonar, apostolski prefekt.

Dobri Bog je dal blagoslov misijonarjem v misijonu Katiola, da so mogli ustanoviti malo semenišče. Sedaj imajo 17 malih seminaristov. Ako bi ne bil videl na lastne oči teh dečkov, ko so bili pri delu, ako bi jih ne bil imel sam v svojem razredu in tako sam ugotovil, kako so nardarjeni, bi ne bil tako navdušen zanje kot sem. Zdaj pa lahko trdim, da imamo od njih še mnogo dobrega pričakovati.

Že 2 leti so tu sestre „Male dekle presv. Srca“. Že to, da bivajo sredi črncev, da često obiskujejo sosedne vasi in kažejo lepe zglede krščanske ljubezni in potrpežljivosti, da pogosto hodijo po zdravila na okrajno zdravilnico in delujejo v bolnišnici za matere: vse to je velikega upliva na naše ljudi. Ljudje lahko stvar globlje premislijo in postanejo naši veri prijaznejši. Ustanovil sem neke vrste delovno šolo za deklice, kjer jih sestre uče šivati, krpati obleko in nekoliko brati itd.

Začetek je bil težak; zdaj pa so nastopili boljši časi za misijon. Ljudje so bolj dovzetni za misijonarjeve opomine, so sv. veri bolj vdani, misijonar pride laže v stik z domačimi, vedno več je duhovskih poklicev med učenci in so sploh ljudje svoje mišljenje napram misijonarjem in sestram izpremenili na boljše. Sestre sedaj laže najdejo otroke, ki so za smrt bolni, da jih pravočasno krstijo in jim tako pripomorejo do večnega izveličanja. Res, to je božje delo v okolici Katiola; zato bodi Njemu hvala za to.

V Sinematiali, kjer tudi prebivajo sestre, so uspehi tudi lepi, dasi v manjšem obsegu. Sestre obiskujejo okoliške vasi in najdejo često v nedostopnih skrivališčih revne, čisto zapuščene bolnike z gobavo boleznijo. Sestre jih

oskrbujejo po svojih najboljših močeh, čeprav ni upanja, da bi ozdraveli. Toda duša je rešena za nebesa. Ah, ko-

Sestra-zamorka z ubogimi sirotami, Zamorčki hvaležno molijo za dobrotnike, ki so pomagali, da so zamogli biti sprejeti v misijon.

liko revščine je po teh krajih, ki leže daleč od morskega obrežja. In koliko več bi radi mi storili za te uboge, od ljudi zavržene reveže, ako bi nam bilo dovolj denarnih sredstev na razpolago. Že dolgo se bavim z mislijo, ča

bi ustanovil zavetišče za gobavce Ne morem se te misli iznebiti. Tudi sestre to žele. Toda, kje dobiti potrebnih sredstev?

—■—

Manjka najpotrebnejšega.

Poroča sestra Amata, misijonska sestra Dragocene Krvi o skromnih začetkih v Cofimwaba.

13. avgusta so poslali nas tri sestre iz Marianhill-a v Cofimwabo v Transkaji. Ko smo 15. avgusta dospele na mesto, smo našle takorekoč prazen samostan. Toda srečne smo in zadovoljne; saj je Jezus, ki prebiva v mali sobici samostana, prav tako ubog.

Zaboj je altar, manjši zabojček je tabernakelj. Potem sta še dva mala svečnika in sv. razpelo. To je vse. Tako nas Jezus uči, kako je treba biti reven in skromen.

Srečne smo, da smo začele tukaj pravzaprav ledino orati. Toda vsak začetek je težak, pri nas še posebno, ker nimamo denarnih sredstev. V vrtičku pred našo hišo smo zasadile nekaj krompirja in fižola; toda predno bo to zraslo, smo navezane na pomoč drugih. Beli katoličani nam zdajpazdaj prinesejo nekaj hrane; toda premalo je za preč gosp. misijonarja in nas tri sestre. Ako bi se ne bala, da bom nadležna, bi prosila za malo denarno podporo, da si bomo mogli kupiti vsaj najpotrebnejše. Pričele smo devetdnevnicu k Vaši ustanoviteljici in smo prepričane, da nam bo v tej stiski pomagala.

Izročene so nam tri velike pokrajine, kjer živi raztresenih 100 belih katoličanov, 150 mešanih in 50 do 60 tisoč domačinov, izmed katerih je pa le še malo katoličanov. Vzrok, zakaj so nas zahtevali sem, ni bila velika stiska misijonarjeva, ki je bil, kakor nekoč ubogi Lazar, zadovoljen s tem, kar je padlo od mize bogatinov, ampak klicala nas je sem velika dušna revščina, ki vlada vsepovsod. Skušale si bomo pridobiti src s poučevanjem, ženskim ročnim delom i. t. d. Zato pa ta misijon prav zelo priporočamo, da molite zanj. Jaz sem že 34 let v misijonu, vendar še nisem bila v tako revnem kraju kot je Cofimwaba. Trdno pa zaupamo na božjo pomoč.

Kratka misijonska poročila

Msgr. Volnik D. J., apostolski prefekt v Broken Hill-u: „Sprejmite mojo in vsega misijona Broken Hill zahvalo za bogato darilo, ki ste ga nam naklonili. Obljubim, da bom opravil 30 sv. maš v Vaš namen, zlasti da bi bila Vaša ustanoviteljica kmalu prišteta svetnikom. Daroval jih bom sam, ali pa naprosil druge duhovnike, da to store.“

Msgr. Mohn, od Sinov presv. Srca, apostolski prefekt v Lydenburgu: „Z veseljem Vam poročam, da se naše šole navzlic slabim časom vendarle stalno množe. O, ko bi le vselej mogel svojim misijonarjem pomagati, kadar trkajo na mojo vedno prazno blagajno. Najbolj hrepnimo za tem, da bi mogli svoje šole držati na višku. Zamorci vedno bolj cenije naše šole. Seveda brez boja ne gre vsled mnogih sekt, ki ovirajo naše delo. Že zdavnaj so nas zamorci prosili, naj kupimo neko posestvo, ki meji na naš misijon, da bi se tam nastanili. Gotovo bi to bilo zelo koristno. Tako bi obvarovali mnogo revnih družin, ako bi bile odpuščene iz svojih služb, njihovi otroci bi pa potem k nam hodili v šolo. Toda, kako naj to izpeljemo v teh težkih časih? In vendar moramo na to misliti.“

P. Pra, misijonar de la Salette, piše iz Antfirabé (Madagaskar): „Leta 1907, ko sem bil dijak v Rimu, sem z velikim zanimanjem poslušal predavanje Vaše pokojne ustanoviteljice. Takrat že sem sklenil, da bom misijonar. Goreče besede govornice so me v tem sklepu še potrdile. Prosil sem, naj me pošljejo na Madagaskar . . . Danes se obračam s prošnjo na Vas, da mi pomagate, da si kupim mal avto. Moram obiskovati 32 cerkva s približno 10.000 verniki. Razdalje so časih zelo velike, tako da se mnogo časa izgubi s po-

tovanjem. Ko bi imel avto, bi z manjšim trudom lahko mnogo več storil. Pomagajte ubogemu misijonarju v teh madagaskarskih krajih, ki Vas prosi za pomoč v večjo čast božjo in blagor duš.“

Sestra Nikola Welte, misijonarka-benediktinka, Litembo, „Nedavno se je odecipila od našega misijona nova postaja, Nangombo, ki je posvečena Brezmadežni. Doslej misijonar še nima stanovanja, kjer bi stanoval ob svojih mesečnih obiskih. V cerkvi, ki je zidana v domačem slogu, se je napravil poseben prostor z 2 sobicama. Kadar bo božja volja in bo dobil od ljudi kaj podpore, si bo sezidal malo hišico. V tistem kraju je tudi mnogo gobavih in drugih bolnikov, ki potrebujejo čimprej pomoči sestra.“

Sestra Sekonda, od sester N. Lj. Gospe apostolske: „Danes Vam pišem glede naših jasec v Hadanu in naših malih otrok, ki jih nam pošiljajo ljudje v vzgojo, ako so jim pomrle matere. Naši dohodki so tako pičli, da si čisto pritrgamo od ust, da moremo kupiti mleka za te sirote, ki dobesedno stradajo. Lani smo sprejele 40 malih otrok vsake starosti: od 4—5 dni do 8—10 mesecev. Vsi dobrotniki naj bodo prepričani, da bomo molili zanje mi in ubogi zamorci.“

Sestra Magdalena Rafaela, oblatinja sv. Frančiška Saleškega, reka Oranje: „Naj se Vam najprisrčneje zahvalim za Vaše tako lepe darove, ki ste jih poslali: perilo, obleko, potrebščine za ročna dela itd. Vsebinsa zobja je bila tako pisana, da ste ustregli prav vsem našim potrebam in nam pomagali v stiski. Potrebovali bi še harmonij. Res da ni tako potreben kot vsakdanji kruh; toda kdor pozna zamorce, kako ljubijo glasbo, ta bo vedel ceniti vrednost te prijave.“

Božična zgodba iz Ugande.

Misijonar Belih očetov, župnik v Rubagi, kliče radodarne kristjane v Evropi na pomoč tamkajšnjim poganskim otrokom. V ekvatorijalni Afriki umrje 40 procentov otrok vsled pomanjkljive nege.

Danes zjutraj smo že ob 4 mogli ločiti v polmraku na trgu pred cerkvijo postave vrlih zamorcev, ki so se

Prebivalci afriških pragozdov; slonovi zobje, noge; rogovi od bivola in antilope.

deli na goli trdi zemlji in čakali molče, kedaj se bodo odprla cerkvena vrata.

„Pridi božje Dete in nikar se ne mudi!“ so zdihovala njih srca.

Žene in deklice so molčale, čeprav jim je bilo težko zadrževati besedo. Otroci so se zdajpazdaj nekoliko izpozabili. Poslušajmo jih, kaj si imajo povedati.

Peter: „Zakaj pa ne vidimo angelev v zlatih oblakih? Zdaj bi imeli peti „Gloria in excelsis Deo.“

Marija (resno): „Saj vidiš, da luna preveč sveti. Zato!“

Jožef: „V Betlehemu niso hoteli sprejeti Jezusa, danes pa mi zunaj stojimo.“

Marija (jezna): „Kaj ti na misel ne pride! Jezušček gotovo še ni rojen; saj zvon pri patrih še ni zazvonil.“

Elizabeta (ponosno): „Prav gotovo je že rojen. Snoči, ko so sestre zapustile cerkev, sem šla prav do jaslic in sem videla, da sta bila Jožef in Marija že v hlevcu. V jaslicah ob kravici pa je ležalo belo platno. Prav gotovo je Jezus ležal pod platnom, ker je bilo tako mrzlo. Zato pa zdaj še spi.“

Zdaj se oglasi samostanski zvon in naznanja zgodnjim obiskovalcem: „Jezus je rojen.“ Pater misijonar odpre cerkvena vrata in ljudje, ki so tako dolgo in hrepeneče čakali, smejo vstopiti.

Elizabeta je pokleknila najprej pred tabernakelj in počastila nevidnega Jezusa. Potem se je prerila prav tja do jaslic. Kmalu za njo je prišla Marija. O sreče! Ljubko božje detece je ležalo v jaslicah, razprostiralo ročice in se smehljalo. Ubogi Jezušček: na slamici in suhi travici leži!

Ponosna je Elizabeta in zašepeta: „Ali nisem prav vedela, da sta Jožef in Marija bila prišla in to že snoči?! Poglej Marijo, še danes je videti trudna.“

Marija (čudeč se): „Ah, kako sladko je to Dete! Belo oblekco ima, a zelo revno.“ Potem pogleda po sebi in vidi svoj predpasnik, ki je bil pravitako reven.

Sv. maša se začne ob 4. uri.

„Molči zemlja, molči nebo!“ pojo verniki.

Dva patra obhajata ljudi. Tudi otroci pristopijo k obhajilni mizi. Jezus jim bo dal notranjo modrost, moč in veselje.

Marija je stara 6 let, Elizabeta 7.

Sv. maše se vrste druga za drugo, sv. obhajilo se deli nepretrgoma dalje. Po glavni sv. maši obhajajo 3 gospodje in še vedno je dosti tistih, ki pristopajo. Mnogi so prišli zelo daleč. Otroci porabijo priliko, da morejo iz cerkve, držeč se za roke, da jih val ljudi ne potegne nazaj v cerkev. Naposled so zunaj.

Marija: „Toliko, da me niso pohodili.“

Elizabeta: „Vsa sem mokra, kot da me je kdo potegnil in vode.“

Marija: „Ali si prebrala, kaj je stalo napisano na papirju pri jaslicah?“

Elizabeta: „Ali ne znaš sama brati?“

Marija: „Znam že, toda to je bilo z roko pisano, jaz pa berem samo tiskano.“

Elizabeta: „Pridi, poprašali bova pri Banebikirovih.“

Črna sestra jima razlaga: „Poglejta, mali Jezus pa že zna brati in pisati. Tole je zapisano: Jezušček

prosi dobra srca za kak milodar, da bi se mogla zidati sirotišnica za otroke, ki bi bila lepša kot kaka štalica; kajti otroci umirajo, ker nimajo nege.“

Takoj drugi dan so naši kristjani naredili po Jezuščkovi besedi in od svojega bornega zaslužka položili 60 Din na jaslice. Pač vedo, da sirotišnice res potrebujemo. Toda vse poslopje bo stalo 200 tisoč Din. Kdo v Evropi hoče kaj prispevati za uboge afriške otroke?

Padla sem na kamenite stopnice in sem si pri tem težko ranila nogo, tako, da skoro pet dni nisem mogla nič na nogo stopiti. Nato mi je dala č. s. prednica podobico z relikvijo častite ustanoviteljice Klaverjeve družbe, Marije Ter. Ledóchowske in mi je rekla, naj jo navežem na rano. Storila sem tako in že po 4 do 5 urah nisem čutila nobenih bolečin ter sem lahko stala. Skoro od veselja sem vsled tega jokala. Čez štiri tedne je bila rana popolnoma zaceljena, pa nisem imela nikakih bolečin.

Misijonska sestra iz Bazutolandije.

V neki zelo važni zadevi pri študiranju sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in sem bil na njeno priprošnje očitno uslišan. Iskreno se služabnici božji zahvaljujem, se ji še nadalje priporočam in pošiljam v zahvalo mal dar za misijone.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za zboljšanje zdravja ter pošiljam obljubljeni dar. Priporočam se še nadalje njeni priprošnji.

H. K. Vrhnika.

Iskrena zahvala služabnici božji za hitro pomoč, darujem v zahvalo dar za odkup sužnja in za misijone.

I. M. Vič.

Priporočila sem se M. Ter. in sem bila uslišana. Zahvaljujem se ji, pošiljam dar za misijone ter se še nadalje priporočam.

Slovenka iz Zagreba.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Ter. Ledóchowski za izprošeno zdravje moji materi in meni. Izpolnujem svojo obljubo in pošiljam dar za misijone. Priporočam se ji še.

N. V. iz bližine.

Priporočila sem se Mariji Ter. v neki težki bolezni in sem bila uslišana. Izpolnujem obljubo in prosim objave v „Odmevu“.

V. M. B. Jul. Benečija.

Zahvaljujem se Mariji Ter. za uslišano prošnjo in pošiljam misijonski dar.

N. N. Ljubljana.

Na priprošnjo Marije Ter. Ledóchowske sem bila že mnogokrat uslišana. Iskreno se ji zahvaljujem in prosim objave v „Odmevu“, da bodo vsi ljudje vedeli, kako služabnica božja rada pomaga. Priporočam se ji še.

N. N. Koroško.

V bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji ter sem bila uslišana. Zahvaljujem se ji in pošiljam dar za misijone.

E. E. Ljubljana.

Zahvaljujem se služabnici božji, da mi je pomagala v neki nujni zadevi. Pošiljam mal dar in prosim objave v „Odmevu“.

F. P. Sv. Lovrenc na Poh.

V zahvalo za dobljeno zdravje na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije pošiljam dar za misijone in se ji še priporočam.

M. Š. Vič.

Priporočala sem se Mariji Tereziji v neki važni zadevi in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam botrinski dar za krst zamorčeka, za eu katekizem zamorčku in za kruh sv. Antona. Priporočam se ji še v neki drugi važni zadevi in obljubljam dar, če bo prošnja uslišana.

C. B. L. Petrovče.

Prip. ure d n. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanjih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: I. I. Med. Gor. za zdravje dveh fantkov, obljublja dar, če bo prošnja uslišana. — N. N. za zdravje v družini in za spreobrnjenje neke osebe. — R. H. Ljubljana, za ljubo zdravje, obljublja dar. — M. T. Ljubljana v neki važni zadevi, obljublja večji dar za misijone, če bo prošnja uslišana. — M. B. Fara pri K. za ozdravljenje večletne bolezni, obljublja dar. — P. M. Ljubljana v neki važni zadevi in obljublja dar.

Za „Ledochowskino spominsko kliniko.“

Da bi pomagal ubogim bolnikom v svojem misijonskem področju, zlasti pa revnim otrokom, ima P. Klayle, oblat Brezmadežne, v načrtu, da sezida priprosto bolnišnico. Takole piše: „Veliko zaupanje imam do pokojne Marije Terezije Ledóchowske. Vsi tukajšnji otroci jo poznajo, ker jim večkrat pokažem njeno sliko in ob raznih prilikah o njej govorim. Nameravano kliniko bom imenoval „Ledóchowskina spominska klinika“.

Kdo želi kaj prispevati, da se uresniči ta lepi načrt?

Kronika.

Slovenski misijonar iz Afrike v Ljubljani.

Dne 20 novembra je obhajala Ljubljana veliko misijonsko slavnost. Imela je v svoji sredini afriškega misijonarja, veleč. P. Jožefa Musar-ja. Slovesno in z velikim navdušenjem ga je vsa Ljubljana pozdravila. P. Jožef Musar je iz Kongregacije misijonarjev Sinov presv. Srca ter je bival dvanajst let kot misijonar med zamorci. Letos, ob priliki volitve novega vrhovnega predstojnika je bil poklican tudi on v Evropo k volitvam. Pa, česar se niti najmanj ni nadejal, se je zgodilo, on sam je je bil izvoljen za vrhovnega predstojnika. Zelo je ljubil svoje uboge zamorce, imel je že vozni list, da se popelje zopet nazaj v Južno Afriko, vikariat Lvdenburg, pa ni mogel več nazaj v ljubljani misijon. Mesto sebe je novi vrhovni predstojnik poslal nekega drugega svojih misijonarjev.

Slavnost v čast dolgoletnemu afriškemu misijonarju in novozvoljenemu vrhovnemu predstojniku misijonarjev Sinov presv. Srca se je vršila v veliki dvorani hotela „Union“. Vsi prostori so bili polni. Med prisotnimi smo videli odlične ljubljanske osebnosti, zlasti razveseljiva pa je bila udeležba častite duhovščine, bile so častno zastopane vse moške redovne kongregacije.

Najprej je pozdravil častitega g. misijonarja mali križar s pogumno in lepo deklamacijo „Pozdravljen misijonar“. Nato so nastopili križarji, ki so ljubko zapeli več pesmic nabožne in otroške vsebine. Del pesmic je spremljal mali križar na harmoniko. Nato je sledila igrica „Pozdrav iz Afrike“, v kateri so nastopile učenke Lichtenturnovega zavoda kot ljubke zamorske deklice. Bile so res črne kot saje v peči, le zobki so bili beli. Prizorček je bil prav posrečen. Luštkaní „zamorčki“ so peli, deklamirali, molili in rajali, da jih je bilo veselje gledati. Tudi tu je ena kodrolasa zamorska deklica igrala na harmoniko, druge pa so rajale in skakale. Ena teh zamorskih deklic je še deklamirala pesmico: „Kdo prešteje solze vroče?“

Sedaj je pozdravil gorečega afriškega misijonarja tudi stolni kanonik in župnik preč. g. Dr. T. Klinar. Opisal je velike dosedanje zasluge in uspehe č. P. Musar-ja ter mu ob koncu obljubil, da bomo Slovenci spemljali njegovo delovanje v Afriki z molitvijo in darovi.

Za tem je P. Musar predaval s toplo besedo o razmerah v Afriki in o velikih uspehih, pa še v večjih nalogah, ki čakajo tam katoliško Cerkev in katoliške misijone.

Razveseljivi so bili darovi, katere so obiskovalci prostovoljno prispevali za uboge afriške misijone.

Dolgoletnemu afriškemu misijonarju želimo božjega varstva in pomoči v njegovi novi odgovorni službi!

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Predstavnin in odgovorni urednik: prof. Fr. Sal. Watzl, Kranj.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.

„Odmevu“ za 30 letni jubilej.

Prijatelj, saj veš, da obhaja letos dragi „Odmev“ 30 letnico svojega obstoja? Pa boš vsaj nekaj malega podaril neutrudnemu misijonskemu poslanecu za njegov lepi jubilej!

Kaj bi to bilo? Nič velikega ne prosi, saj ve, da je sedaj težko. Pa tudi „Odmev“ ti za to darilce ne bo ostal dolžan, oziroma služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska, katera je v svoji apostolski vnemi in misijonski gorečnosti pričela izdajati „Odmev iz Afrike“, ti bo gotovo s svojo priprošnjo v nebesih bogato povrnila!

Če si na priprošnjo služabnice božje prejel kakšno milost, ali pa želiš, da bi ti izprosila kakšno posebno milost, daj, pridobi njej na ljubo vsaj enega novega naročnika „Odmevu iz Afrike“ kot „jubilejni dar“, ali pa pošlji skromen prispevek za „sklad Odmeva iz Afrike“.

Dosmrtni naročniki!

Kdor želi postati dosmrten naročnik „Odmeva“ ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača **enkrat za vselej Din 300,-** Kdor zmore, vsakemu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kedaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.

Za dober šivalni stroj

z znamko „Singer“ iskreno prosi slovenski misijonar v Afriki, P. Franc Moršer. Kdor bi bil tako velikodušen in mu hotel takega podariti, naj to naznani Družbi sv. Petra Klaverja, katera rada oskrbi pošiljatev v Afriko.

Kaj misli sv. Oče o misijonski Družbi sv. Petra Klaverja?

Slavno vladajoči papež Pij XI. je že neštetokrat dokazal svojo res očetovko ljubezen naši skromni misijonski družbi. On, ki ga tako radi imenujemo „misijonskega papeža“, je že ponovno poslal svoj apostolski blagoslov Družbi sv. Petra Klaverja in vsem njenim sotrudnikom in sotrudnicam.

Namen Družbe sv. Petra Klaverja je, pomagati razširjati božje kraljestvo po vsej črni Afriki, dokler se ondi ne spreobrnejo vsi narodi. Zato podpira na vse njej lastne načine uboge misijone istotam in odkupuje zamorske sužnje.

Vsak lahko pri tej misijonski družbi sodeluje in pomaga reševati duše, odkupljene z drago Krvjo Jezusovo.

Dekleta, ki bi se rade popolnoma posvetile misijonski službi, naj prosijo sprejema pri vodstvu Družbe sv. Petra Klaverja. Starost 16 - 26 let. „Pomožne misijonarke za Afriko“ imajo redovne obljube in živé po pravilih, ki so jih papež Pija X. l. 1910 končno veljavno odobrili.

Popolni odpustek

za ude Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

- 6. januarja, na praznik sv. Treh Kraljev.
  - 2. februarja, na Svečnico.
-

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Pomočnici, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziki, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim nebeškim patronom: N. N. Slov. g. se iskreno zahvaljuje za prejeto milost, pošilja za afriške misijone 20J Din in se še priporoča; N. N. za mnoga uslišanja; K. U. Izakovec, za srečno ozdravljenje v grlu brez operacije; N. V. Studenice, za uslišano prošnjo, dar 100 Din; M. Š. za uslišano prošnjo v dušnih in telesnih potrebah in se še priporoča; M. M. zahvala in prošnja za zdravje v glavi, obljublja še dar; M. B. Stara Loka, za uslišano prošnjo, se še priporoča v raznih zadevah; K. B. G. za uslišano prošnjo v družinskih razmerah; M. Č. Dravograd, za uslišano prošnjo, dar; N. N. Ljubljana, za dve uslišani prošnji v važni zadevi, dar; M. N. Makole, za večkratno pomoč v raznih težkih zadevah.

Ostanite zvesti „Odmevu“! Pridobivajte mu novih naročnikov!